

Hvem styrer landet?

Så har det skjedd igjen. Denne gangen er det hydrosjefene som forsyner seg.

Helt siden jappetiden på åttitallet har vi hørt om overdådige lederlønninger, opsjoner og andre typer sære konstruksjoner til berikelse for grådige selvopphøyde såkalte næringslivstopper. Like lenge har vi sett og hørt representanter for lovgivende og utøvende myndigheter, politikere fra høyre ving til ytre venstre, framsi sin forakt for utøyet. Når i tillegg også mediene, den såkalte fjerde statsmakt, til de grader fordømmer uten særlig synlig effekt, må det være relevant å spørre hvem i all verden er det som styrer dette landet?

Skandaløst sier SVs Hallgeir Langeland om opsjonsavtalene. Han vil ta saken opp med finansministeren. Vi venter spent på resultatet. For når det gjelder mannen i gata er Langelands medisin velkjent. Da er det nye typer skatter og avgifter som skal snu folks dårlige vaner til ønskelige handlinger. Kommer det nå et forslag om opsjonsskatt fra den avgiftskåte politikeren? Hva med en raskt progressiv beskatning og 100% marginalsatt straks gevinstene runder millionen?

Hver gang opsjonsordningene gir høye fortjenester til de heldige, forsøker politikere å gjøre mottaket til en personlig og moralsk greie for mottakerne. Det er mulig også dette er en side ved saken. Men hva med moralen til dem som tillater etablering av slike ordninger, og som lar ordningene få leve og blomstre? Dessuten, sitter det ikke både politikere og LO-representanter i Hydros styre?

Det er valg til høsten. Utfallet vil nok bety lite for opsjonsavtalenes fortsatte eksistens, men kan hende betyr avtalenes eksistens noe for valgdeltakelsen. Vi har lenge hørt om politikerforakten. Den synes mer og mer berettiget og konkret. Så konkret og truende er denne tillitskrisen at enkelte politikere har begynt å snakke om stemmeplikt. Som om det vil skape tillit? Det er selvfølgelig viktig for demokratiet at folk bruker stemmeseddelen. Den beste motivasjon for at så skal skje, er å finne hos handlekraftige politikere. Politikere som bruker sin innflytelse til å jobbe for de som har valgt dem, for mannen i gata.

Vi kan gjerne oie over grådighetens apostler. Det hjelper bare så lite. Skal vi få slutt på utøyet, kreves det aksjon fra dem som har myndighet til å aksjonere. I et demokrati skal det være de folkevalgte. Slik er det også her i landet. Problemet er bare at agendaen som ligger til grunn for deres handling, ikke alltid samsvarer med de verdier de liker vi skal tro det styres etter.

.....
August 2007